

Svatý rok milosrdenství je náš velkou šancí

Milí přátelé,

prožíváme Svátý rok milosrdenství. Je to – sportovně řečeno – šance, které se říká „tutovka“, a takovou šanci zahodit – to může rozhodnout i o výsledku našeho životního zápasu. Svátý rok milosrdenství je životní šancí uspořádat svůj život jak po vnitřní, tak mnohdy i po vnější stránce. Udělat v něm generální úklid.

Podívat se na sebe a lidi kolem očima milujícího Pána a vyprosit si odvahu předat kostlivce své minulosti do Božích rukou ve svátosti smíření, a tak se s nimi definitivně rozloučit: potom už nás nebudou dál strašit.

Udělat pořádek ve vztazích, které prožíváme, ale i ve věcech, kterými se obklopujeme a které zdůrazňují priority našeho života. I vnější věci na nás mají velký vliv a můžeme je možná právě nyní uspořádat tak, aby nám pomohly vytvořit domov.

Nebojme se prosit Boha a nebojme se očekávat zázrak proměny našeho života. Zázrak, který z nás sejme oko-

Centrum Božího milosrdenství ve Slavkovicích uskutečňuje své projekty s požehnáním brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho.

Snímky v příloze archiv pallotínů

vy a pouta, jimiž jsme drženi v otroctví zla. Zázrak, který zasype propasti mezi mnou a Bohem, zboří zdi mezi mnou a druhými a který mně umožní lépe přijímat a naplňovat mé poslání, ať už je jakékoliv. Nebojme se Bohu říct: „Chci ti zcela patřit, všechno, co mám, je tvé, nalož s tím podle své vůle. Slyšel jsem tvé zaklepání a s radostí ti otvírám dveře svého nitra.“ A on do našich nejistot, obav a strachu vstoupí se svou láskou a odpuštěním. Závislost na něm – na rozdíl od jakýchkoliv jiných závislostí, které člověka dnes zotročují, vede ke svobodě. Svobodě Božích dětí.

V sobotu 11. června se u kostela Božího milosrdenství ve Slavkovicích uskuteční mimořádná Pouť k Božímu milosrdenství. Rád bych vás na ni všechny pozval a věřím, že se i toto setkání může stát velkou příležitostí a obdarováním pro každého z nás.

K požehnanému prožití Svatého roku milosrdenství vám všem ze srdce žehnám.

VOJTĚCH CIKRLE,
biskup brněnský

V rámci Svatého roku milosrdenství se u poutního kostela Božího milosrdenství a sv. Faustyny ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě uskuteční

**MIMOŘÁDNÁ POUŤ
K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ**

v sobotu 11. června 2016.

Od 14.00 bude sloužena za účasti otců biskupů

MŠE SVATÁ

v areálu nad kostelem ve Slavkovicích.

Podrobný program
a více informací najdete
na www.slavkovice.cz.

Kontakt: Centrum Božího milosrdenství
Otcové pallotini • tel.: 566 502 855–858
• info@slavkovice.cz

Ve Slavkovicích vzniklo nové duchovní centrum

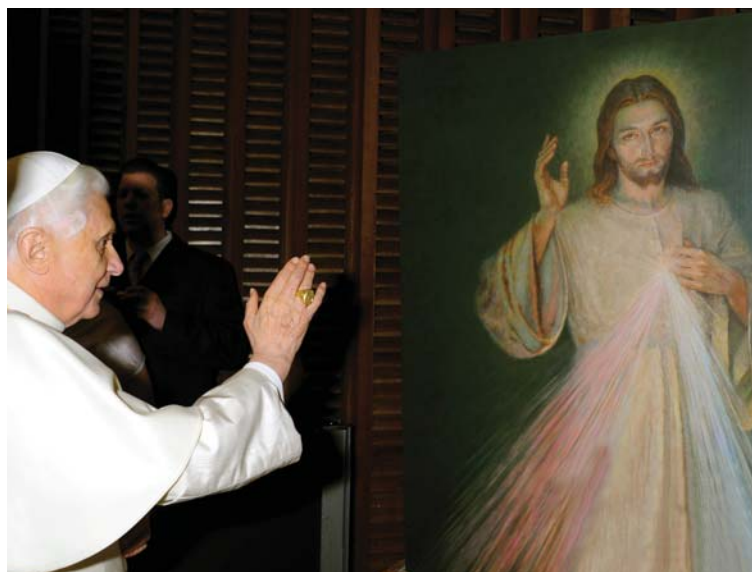
Chrám Božího milosrdenství ve Slavkovicích na Žďársku je dnes nejvýznamnějším centrem Božího milosrdenství u nás. Ještě před pár lety přitom nic takovému významu Slavkovic nenasvědčovalo: vždyť v obci nebyla ani kaple. Co způsobilo takovou změnu?

Vše začalo v prvních letech nového, 21. století – s příchodem P. Pavla Habrovce do farnosti Jámy. Aktivní farář narazil zanedlouho po svém příchodu na problém vskutku prozaický: neměl, kde by ve Slavkovicích sloužil mši svatou. Vypomáhal si tedy, jak to šlo, třeba využíváním prostor zdejší školy. Bylo nicméně jasné, že takto věci donekonečna jít nemohou.

Přišel tedy s nápadem vybudovat ve Slavkovicích kapli. „Vyhledala se vhodná lokalita a obec nakonec církví pozemek pro zbudování kaple prodala,“ vzpomíná nynější starosta Slavkovic Josef Košík. Jak připomíná, v průběhu projektování se zrodil nápad pojmenovat stavbu nikoli jako kapli, nýbrž jako plnohodnotný kostel, a tak se nakonec i stalo – v roce 2002 byl na nevyužívaném pozemku školní zahrady posvěcen základní kámen nynějšího poutního kostela Božího milosrdenství a svaté Faustyny. **Dokončení na str. 11**

Co je cílem úcty k Božímu milosrdenství?

Někdy se stane, že pravda, o které jsme už dávno slyšeli a která by nás neměla překvapit, nás najednou zasáhne a pronikne do našeho vědomí a srdce s novou silou. Mně se to stalo, když jsem jel autem a poslouchal přednášku jednoho kněze, který připomněl, že víra je teprve začátek.

Benedikt XVI. žehná obraz do kostela ve Slavkovicích.

Uvědomil jsem si, že dnešní doba, ve které se tolik mluví o krizi víry a o tom, jak je málo věřících (podvědomě se asi často – tak nějak automaticky – ztotožňují věřící s těmi, kdo chodí do kostela), může vést k dojmu, že víra je sama o sobě jakýmsi cílem. Byli bychom přece rádi, pokud by lidé v našem okolí řekli: Věřím. Zvlášť bychom měli radost, pokud by to byli třeba členové naší rodiny, příbuzní a ti, za které se tolik modlíme.

A tady právě začíná zajímavý příběh sv. Jakuba, který ve svém dopise (Jk 2,19) píše: „Ty věříš, že je jeden Bůh. To je správné.“ A hned přidává: „I démoni tomu věří, ale hrozí se toho.“ Pokud tedy říkáme „věřím“, měli bychom si ještě dopovědět: „v Boha, nebo také Bohu?“ Pokud Bohu věřím, znamená to, že mu důvěřuji. Jsem s Bohem spojen důvěryplným a láskyplným vztahem. Naše mezilidské vztahy jsou často pošramocené. Ne-

trvalé, mělké, ovlivněné sobectvím, podřízené choutkám a ne vždy chválným potřebám. Základem všech našich mezilidských vztahů je přitom náš vztah k Bohu. Bůh je přece láska. Nakolik se otevíráme lásce, natolik se to potom projevuje v mém vztahu k ostatním. Z toho hlediska otázka důvěryplného vztahu k Bohu není jenom věcí jednotlivce, ale celé lidské společnosti a světa.

Problém s důvěryplným vztahem mezi Bohem a člověkem není na straně Boha, ale člověka. Sv. Jan Pavel II. v encyklice o Božím milosrdenství zdůrazňuje, že Bůh je aktivní v láskyplném vztahu k nám a je věrný člověku: „Otec marnotratného syna je věrný svému otcovství, věrný své lásce, kterou svému synu vždy věnoval.“ A dodává: „Ve své vlastní a základní podstatě se milosrdenství projevuje jako znovuočnění, jako dobývání dobra zpod všech vnějších nánosů zla, které je na svě-

tě a v člověku. Je nezbytné, aby tato skutečná tvář milosrdenství byla stále znovu odkrývána. Zdá se, že zvláště v naší době – i když tomu často různé předpoklady brání – je to obzvláště zapotřebí“ (Dives in misericordia, 6).

Sv. Faustyna – ne jediná, ale plodná cesta

Tuto skutečnou tvář milosrdenství nám pomáhá znovu objevit sv. Faustyna Kowalská (1905–1938). Kolem sv. Faustyny existuje hodně nedorozumění. Jedni říkají, že je doslova nezbytná ke znovuočnění Božího milosrdenství, jiní vše, co přináší, pokládají za další lidovou zbožnost.

Sv. Faustyna byla svatořečena sv. Janem Pavlem II. v roce 2000 a tím církev také potvrdila, že lze bezpečně věřit všemu, co popisuje ve svém De-

níčku. Lze věřit, nikoliv že je to nutné. Jedná se totiž o soukromá zjevení, není to evangelium. Nicméně rychlost, s jakou se úcta k Božímu milosrdenství na základě zjevení sv. Faustyny po celém světě šíří, její účinnost a duchovní plodnost nasvědčují tomu, že stojí za to se o ní dozvědět něco více.

Co nám tedy sv. Faustyna předává? Nabízí nám způsoby, jak obnovit a prohlubovat důvěryplný vztah k Bohu, a dále povzbuzuje k hlásání Božího milosrdenství. Právě v tomto pořadí byly sv. Faustyně zjeveny nové formy úcty.

První formou úcty, která má oslovit a vést k obnově důvěryplného vztahu, je obraz Božího milosrdenství. Vidíme Ježíše, jak nám žehná a vychází vstříc. Rány a probodnuté srdce nás zpravují o tom, co pro nás Bůh udělal. Slova v dolní části obrazu „Ježíši, důvěřuji Ti!“ mají být odpovědí člověka Bohu. Žijeme v době obrazu, ale často je náš obraz Boha Otce znetvořen. Potřebujeme obnovit pravý obraz Boha – i ten svůj, i ten v sobě.

Druhou formou úcty je svátek Božího milosrdenství, který slavíme o první neděli po Velikonocích. Svátek se považuje za nejdůležitější ze všech forem úcty, protože k němu vedou všechny ostatní způsoby úcty. Smyslem a důvodem svátku je setkání hříšníka s Bohem, dítěte s Otcem.

Dvě další formy úcty – Korunka k Božímu milosrdenství a Hodina milosrdenství mají několik významů: vedou k obnově vztahu, prohlubují vztah a zároveň jsou prostředky k vyprošování Božího milosrdenství pro ostatní.

Poslední formou úcty je hlásání Božího milosrdenství. Každý, kdo povzbuzuje k důvěře Bohu, šíří úctu k Božímu milosrdenství. Boží milosrdenství plně přijímá ten, kdo je dál předává.

P. WOJCIECH ZUBKOWICZ SAC

Apoštol – časopis ukazující tvář milosrdného Boha

Apoštolát. Tak by se dalo ve stručnosti vyjádřit hlavní poslání řádu pallotínů, kteří od roku 2002 působí i v České republice. Apoštolátu je také věnován časopis, který u nás pallotini od roku 2006 vydávají.

Duchovně orientovaný čtvrtletník se od jiných křesťanských zaměřených periodik odlišuje svým důrazem na úctu k Božímu milosrdenství. Všem také celý jeho název zní – Apoštol Božího milosrdenství.

Hned v úvodním článku prvního čísla vyjádřil specifikum i potřebu takto orientovaného časopisu kardinál Miloslav Vlk, který pallotiny kdysi do České republiky přivedl. „V naší době se zdá, že člověk chodí daleko od Boha a ve své suverénní svobodě odmítá Boha. Bůh nově ukazuje tvář svého milosrdenství, jak to zjevil skrze polskou sestru sv. Faustynu Kowalskou. Tuto jeho tvář označil kdosi jako „tvář Boha pro dnešní dobu“. S touto tváří

s rysy své mocné lásky se dnes nenápadně blíží k postmodernímu člověku „vyzbrojenému“ svou vlastní „svrchovaností“, pýchou a „mocí“. Cesta, na kterou časopis zve, jde tedy zcela ve směru daném papežem Janem Pavlem II. pro třetí tisíciletí. Na této cestě přeji časopisu velký úspěch,“ prohlásil tehdy kardinál Miloslav Vlk.

Za deset let své existence si již časopis vybudoval stabilní síť čtenářů, kteří se na jeho stránkách mohou setkat jak s články našich předních teologů, tak i texty zahraničních autorů. Nechybí rozhovory s duchovními osobnostmi z domova i ze zahraničí ani zamyšlení biskupů. O plodech, které časopis přináší, nejlépe vypovídají slova jed-

né čtenářky, která redakci Apoštola zaslala své poděkování za znovunalezenou víru. „Vzala jsem si nevěřícího muže, který ode mě a malých dětí odešel za kamarádkou. Těsně před padesátkou na mě přišly zdravotní problémy. Myslela jsem si, že jsem v tom svém zpackaném životě přišla o vše, co jsem měla – mládí, krásu, zdraví – a že jsem sama. Před poslední operací jsem začala hledat Boha. Nakonec jsem se rozhodla jít po 25 letech ke sv. zpovědi.“

Ukázkové číslo získáte zdarma na tel. 566 502 850, 774 521 531, více na www.apostol.cz (pri)

Ve Slavkovicích vzniklo nové duchovní centrum

Dílo architekta Ludvíka Kolka bylo dokončeno v roce 2008.

Pokračování ze str. 9

Příchod pallotínů

Zanedlouho poté, co bylo dílo architekta Ludvíka Kolka v roce 2008 dokončeno, došlo ve Slavkovicích k události, která zásadním způsobem napomohla k rozvoji zdejšího poutního místa. „V lednu 2009 byli do Slavkovic povoláni otcové pallotini. V jejich osobách přišla posila, díky níž zde mohla konečně začít fungovat stálá duchovní služba. Do té doby se zde totiž bohoslužby konaly nepravidelně, sporadicky,“ objasňuje starosta Josef Košík.

A skutečně. Řád, který se věnuje šíření úcty k Božímu milosrdenství, záhy rozvinul řadu aktivit směřujících k vybudování nynějšího centra Božího milosrdenství. „Přišli jsme z jednoho z nejvýznamnějších poutních míst v České republice, ze Staré Boleslavi, a náš příchod sem jsme rozhodně nechápali jako nějakou náhodu.“

Důležité projekty

Hledali jsme proto projekty, které by pomohly zdejší místo zpřístupnit nejširší veřejnosti,“ říká P. Wojciech Zubkowiec SAC.

„Začali jsme zavedením pravidelné zpovědní služby a ještě v roce 2009 jsme uspořádali první pěší pouť k Božímu milosrdenství. Vedla z Fulneku do Slavkovic a měřila 186 kilometrů,“ připomíná první počiny pallotínů v místě jejich nového působení P. Wojciech Zubkowiec. Jak dodává, už tehdy měli pallotini za sebou několikaleť vydávání časopisu Apoštol, který je zaměřený právě na šíření úcty k Božímu milosrdenství, a mohl se tak stát cenným pomocníkem při podpoře jejich díla.

Díky časopisu se také narodil projekt „Kniha milosrdenství“. „Jde o neformální sdružení věřících, kteří cítí

potřebu modlit se vzájemně za Boží milosrdenství pro sebe, pro církev v Čechách a na Moravě a pro celý svět. Všichni, kteří pošlou své prosby do Slavkovic a vyjádří takové přání, budou zapsáni do „Knihy milosrdenství“,“ vysvětluje P. Zubkowiec, podle něhož dnes čítá toto modlitební společenství na 2 000 lidí.

Pallotini pořádají kongresy i Nikodémovu noc

Jiným významným pallotinským počinem byla organizace dvou kongresů Božího milosrdenství v letech 2011 a 2014, jejichž plodem jsou mimo jiné i dva sborníky textů zamýšlejících se z různých hledisek nad působením Božího milosrdenství v lidském životě; v neposlední řadě se ve Slavkovicích zrodila také populární Nikodémova noc – tiché setkání s Ježíšem Kristem, jež se tak jako v případě novozákonního Nikodéma uskutečňuje v temnotě noci v některém z vybraných chrámů.

Plány do budoucna

Rostoucí význam místa klade před pallotiny nové úkoly. „Především je třeba rozšířit zdejší zázemí. Nad kostelem chceme vytvořit pódium, kde by se sloužily bohoslužby pro velký počet poutníků,“ říká P. Zubkowiec, podle něhož by dále bylo zapotřebí vybudovat v blízkém okolí dům pro poutníky a vytvořit k tomu i potřebné parkovací kapacity. „Moc bych si přál, aby se pallotinům podařilo jejich plány realizovat. Pro naši obec totiž představují veliký přínos. Jednak jsou díky nim Slavkovice zviditelňovány, jednak jejich aktivity místní lidi spojují v konání dobrého díla,“ uzavírá starosta Josef Košík. JIŘÍ PRINZ

Původně měla být ve Slavkovicích vybudována prostá kaple. Nakonec však padlo rozhodnutí postavit zde skutečný kostel.

Práce na kostele postupovaly bez větších obtíží. Na snímku je stavba zachycena už nedlouho před svým dokončením.

Pout' pro ty, kteří potřebují milosrdenství

Stačilo pár let a z donedávna téměř neznámých Slavkovic se stalo významné poutní místo, které během roku navštíví tisíce věřících. Důkazem růstu Slavkovic jsou i pěší poutě, které ke zdejšímu chrámu Božího milosrdenství organizují místní pallotini.

Jedna z poutních tras do Slavkovic vede z hlavního města Prahy.

Na počátku pěších poutí do Slavkovic byla láska. Přesněji řečeno, láska jednoho z pallotinů – P. Tomasze Kazaňského SAC – k církevní turistice. P. Kazaňský je Polák a Polsko je, jak známo, zemí katolickou, v níž o poutní místa není nouze. P. Tomasz tak po léta hojně využíval možnosti, jaké mu jeho rodná země k pěstování oblíbeného koníčka poskytovala. Jedna z poutí ho přitom zaujala více než ostatní. „Polské poutě jsou většinou velké, ale Pěší pouť k Božímu milosrdenství do Krakova byla menší, zhruba padesátičlenná. Velice mě oslovila, a tak jsem se jí začal pravidelně účastnit,“ vzpomíná P. Tomasz.

V započaté tradici hodlal pokračovat i po svém příchodu do České republiky. Sotva však vyrazil na pouť z Varšavy do Krakova, zradilo ho zdraví a on se musel svého putování vzdát. „Říkal jsem si, není-li to znamení, abych nějakou takovou

pout', jakou je ta krakovská, udělal už zde, v České republice. Tak se zrodil nápad na uspořádání pěší poutě z Fulneka do Slavkovic,“ říká polský pallotin.

Počátky a růst Pěší poutě k Božímu milosrdenství

Na bezmála 190 kilometrů dlouhou trasu se poutníci vydali poprvé v roce 2009. Trvala týden a zúčastnilo se jí 49 poutníků. Když o rok později vzrostl jejich počet na 70, rozhodli se pořadatelé rozšířit ji ještě o jednu trasu: do Slavkovic se toho roku putovalo nejen z Fulneku, ale i z Prahy. Zájem o pěší putování k Božímu milosrdenství však stále narůstal, a tak byla následujícího roku otevřena nová trasa, tentokrát z jihomoravského Hodonína, kterou vedl P. Karel Janů – kněz brněnské diecéze. „V roce 2015

nás putovalo již 180. Říkali jsme si, že by stálo za to otevřít ještě čtvrtou putovní trasu, z Českých Budějovic. Pan biskup Kročil nám vyšel vstříc, a tak letos premiérově budeme do Slavkovic putovat i z Českých Budějovic. Stane se tak v týdnu od 9. do 16. července a na všechny nové zájemce se už teď moc těšíme,“ zve P. Tomasz Kazaňský. Na vysvětlenou dodává, že Pěší pouť k Božímu milosrdenství se koná pravidelně koncem července. Letošek, kdy se putuje v první polovině měsíce, je tedy v tomto směru výjimkou.

Dobrodružství na cestách

Jak takové týdenní putování českými zeměmi vlastně vypadá? „Všechny čtyři putovní trasy jsou podobně dlouhé, denně urazíme přibližně 25 kilometrů. Ubytování nám zajišťují kněží, přes jejichž farnosti procházíme. Někdy spíme přímo na farách, obvyklejší ale je,

že nám faráři zprostředkují nocleh v místních rodinách,“ vysvětluje P. Kazaňský. Jak říká, každý den pouti má svůj vlastní program: ráno půl hodiny meditace, pak přednáška na nějaké téma, které prostupuje celou poutí. Letos, v roce zasvěceném Božímu milosrdenství, tak budou přednášky věnovány právě skutkům duchovního milosrdenství. „Lidé mohou po přednášce diskutovat o tom, co slyšeli, co je při tom napadlo, co zaujalo. Děje se tak přímo za pochodu, a aby cesta lépe ubíhala, často cestou zpíváme, místo je i pro anekdoty a vtipy,“ objasňuje pallotin.

Duchovní program je pro poutníky připraven i po jejich příchodu do Slavkovic. Kromě mše svaté zde zazní společné zpěvy a zájemci mohou vydat i osobní svědectví z prožité cesty. V noci pak ještě mnozí využívají možnosti adorace ve zdejší kostele Božího milosrdenství. Pro letošek pak organizátoři připravili jedno překvapení: do Slavkovic jako zvláštní host zavítá představený pallotinů Zenon Hanas SAC z Polska – spolu s ním P. Tomasz putoval poprvé k Božímu milosrdenství do Krakova. „Tyto poutě jsou mojí velkou radostí. Baví mě vymýšlet nové trasy, vždy si je pak nejprve projedu na kole, abych viděl, co všechno na nich může poutníky potkat. Nejvíce se ale raduji z nových přátelství, která na těchto poutích vznikají. Už teď se moc těším na nové lidi, které při té letošní pouti poznám,“ vyznává se P. Tomasz Kazaňský.

Více info na www.pout.cz, kde je i přihlašovací formulář na letošní pout'. Uzávěrka je 20. 6.

JIRÍ PRINZ

Svědectví obdarovaného poutníka

Ve dnech od 25. 7. do 1. 8. 2015 jsem se poprvé zúčastnil pouti k Božímu milosrdenství, a to na trase z Fulneku do Slavkovic. Před vlastní poutí jsem udělal malou přípravu. Zvolil jsem patrony pouti – svatou Faustynu Kowalskou, mystičku Božího milosrdenství, a svatého Jana Pavla II., papeže Božího milosrdenství. Do batohu jsem přibalil symboly pouti – obraz milosrdného Ježíše a benediktinský růženec, několik dárků pro naše dobrodince a symbolické břemeno – kámen, který jsem odhodil v polovině cesty na Dražanské vrchovině.

1. Duchovní vedení

Stěžejní heslo letošní pouti – „Ponoření, pomazání, nasycení“ – odkazující na význam eucharistie v životě křesťana nás provázelo během celého pěšího

putování. K prohloubení duchovního růstu přispěly každodenní přednášky s citacemi mystiků a světců. Velmi na mne zapůsobily mystické zážitky Cataliny Rivas, bolivijské stigmatizované mystičky. Duchovně silná byla obnova křesťanských slibů na Maria Stein, přímělné modlitby v Dolanech, individuální požehnání Nejsvětější svátosti v Bystřici nad Pernštejnem a vlastní duchovní program ve Slavkovicích.

2. Vztahy

Žijeme v době konzumu a relativizace hodnot, ale to, co je ve společenství poutníků vůbec nejdůležitější, je celková atmosféra a vztahy, to, co se dost dobře nedá měřit a co se nedá vysvětlit. Vztahy mezi poutníky byly otevřené, naplněné laskavostí, mírností, obětavostí, tolerancí. Každý

z nás má svoji minulost a přítomnost, své plány, touhy a naděje, své starosti a problémy, boje a radosti a to jsou témata k vlastnímu sdílení na duchovní vlně. Nelze opomenout vztahy s našimi dobrodinci, kteří otevřeli svá srdce a domovy v duchu lidské otevřenosti a křesťanské pohostinnosti.

3. Radost

Během pouti se projevila naplno vnitřní radost, která je darem Ducha Svatého, naplňuje naše srdce i duši a posiluje náš duchovní život. Pout' byla časem radosti, radosti z Boha, ze vztahu k bližním a z nádherné přírody.

4. Milosti

Pro mnohé z nás se projevily již během pouti, pro mnohé přijdou, důležitá je víra, naděje a důvěra. Stavidla Božího

milosrdenství jsou otevřená a bez Božího milosrdenství jsme ztraceni.

5. Evangelium

Uvědomil jsem si, že evangelium je nejen dobrá zpráva, radostná zvěst, ale i životní styl. Vlastní pouť je součástí evangelizace a darem, jenž má moc proměnit a uzdravit. Bez Ježíše Krista je člověk tulákem, bezdomovcem v absurdním či nesrozumitelném světě, ale s Ním se stává poutníkem a jeho cesta je smysluplná a cílevědomá. Je na nás, abychom se rozhodli, zda směřujeme do věčné plnosti, nebo do absurdní prázdnoty.

Mistr Eckhart učil, že nejdůležitější modlitba na světě se skládá pouze z jediného slova: „Děkuji.“ Děkuji tedy všem pěším poutníkům za milé společenství. Poutník Standa

Jak ubíhá cesta do Slavkovic?

Do Slavkovic vyráží každoročně více a více nových poutníků.

Během cesty se vždycky najde čas i na dobrou zábavu.

Bez doplnění sil by člověk nikam nedoputoval.

Příchod do cíle je vždy doprovázen radostí.

Součástí duchovního programu ve Slavkovicích je i hudební vystoupení poutníků.

Tanec je výrazem sdílené radosti ze společně prožité pouti.

Co je to „Kniha milosrdenství“?

Prosit o Boží milosrdenství: pro sebe, své bližní i celý svět. Takový je hlavní záměr kruhu vzájemné modlitby o Boží milosrdenství nesoucího název „Kniha milosrdenství“. Ten čítá v současné době už skoro 2000 členů.

„Kruh vzájemné modlitby za Boží milosrdenství vznikl jako odpověď na prosby čtenářů „Apoštola Božího milosrdenství“ a je spojen s poutním kostelem Božího milosrdenství ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě,“ vysvětluje vznik projektu šéfredaktor Apoštola Božího milosrdenství P. Wojciech Zubkowicz SAC. Podle jeho slov může být do Knihy milosrdenství zapsán každý, kdo pošle své prosby – ať už za sebe, své blízké, živé i zemřelé – pallotínům do Slavkovic u Nového Města na Moravě. Ujišťuje přitom, že „prosby nebudou zveřejňovány“.

Názvem „Kniha milosrdenství“ chtějí pallotini navázat na slova sestry Faustyny z jejího Deníčku, v němž přirovnává Kristovo utrpení k otevřené knize.

A jak celý projekt probíhá? „Každý, kdo je zapsán do Knihy milosrdenství, vyjadřuje tím také svou ochotu modlit se za všechny ostatní zapsané do Knihy milosrdenství, proto se každý den pomodlí za všechny, kteří jsou do

Knihy milosrdenství zapsáni, Korunku k Božímu milosrdenství a modlitbu zasvěcení světa Božímu milosrdenství. Touto modlitbou svěřil celý svět Božímu milosrdenství papež Jan Pavel II. v roce 2002,“ říká P. Wojciech a dodá-

vá: „Dobrou, která každého dne sjednocuje všechny zapsané do Knihy milosrdenství, je Hodina milosrdenství (od 15 do 16 hodin). V této hodině se každý bude snažit alespoň na chvíli vzpomenout na utrpení Pána Ježíše podstoupené z lásky k nám a uctít tuto Hodinu podle svých možností tak, jak to Pán řekl sestře Faustyně.“ Všichni by se také podle jeho slov měli snažit šířit ve svém okolí úctu k Božímu milosrdenství a povzbuzovat tak lidi k důvěře v Boží milosrdenství, a to především svým životem.

Jak říká, každý člen sdružení obdrží na znamení jednoty speciální křížek. „Křížek je vyroben tak, abyste pokaždé, když se setkáte s někým, kdo nosí stejný křížek, měli jistotu a radost, že se tento člověk modlí za vás stejně jako vy za něj. Křížek jako symbol Knihy milosrdenství je tedy také způsobem vydávání svědectví a zároveň motivuje a zavazuje k zodpovědnému chování, které by vydávalo dobré svědectví ostatním lidem,“ upřesňuje P. Zubkowicz.

(Příhlášku získáte
tel. č.: 566 502 850, 774 521 531.
Více na: www.knihamilosrdenstvi.cz)

(pri)

Nikodémova noc se zrodila ve Slavkovicích

V tichu a přítmi katolických kostelů probíhá již čtvrtým rokem pastorační projekt Nikodémova noc. S myšlenkou přišli pallotini za Slavkovic na Žďársku.

„Projekt vznikl jako odpověď na otázku, jak hledat a nacházet cestu k Ježíši v dnešním uspěchaném světě a umožnit tak každému setkání s Pánem mimo pracovní dobu a povinnosti všedního dne. Projekt je inspirován osobou Nikodéma, farizeje a člena židovské rady, který přišel za Ježíšem právě v noci, aby nebyl nikým vyrušován,“ vysvětluje smysl projektu P. Wojciech Zubkowicz SAC.

Význam tmy při Nikodémových nocích

Během Nikodémovy noci je tedy možné se v pětadvaceti kostelech v Čechách i na Moravě, které jsou do projektu aktuálně přihlášeny, zúčastnit tiché adorace, během níž lze přistoupit ke svátosti smíření nebo si popovídat s knězem.

Důležitým prvkem Nikodémových nocí je tma. Její význam objasňuje P. Zubkowicz takto: „Adorace v tichu a ve tmě oprošťuje od světa plného zvuků a obrazů. Tma vytváří atmosféru intimity a pomáhá nalézt odvahu přijít a setkat se s Pánem.“

Proto by zájemci o pořádání Nikodémových nocí měli pamatovat na několik praktických opatření: Osvětlení monstrance by mělo být přizpůsobeno – pomocí adekvátního počtu svící nebo bodového světla – velikosti kostela, aby se světlem zdůraznila přítomnost Pána Ježíše, ale přitom nebyla narušena intimita, kterou vytváří tma.

Pokud jde o osvětlení kněze a zpočátku, mělo by být jen natolik intenzivní, aby při něm bylo možné kněze najít. „Měl by se brát ohled na všechny, kteří případně přijdou za knězem a kterým může šero pomoci najít odvahu k setkání při zachování určité ano-

nymity,“ vysvětluje P. Zubkowicz. Jak říká, osvětlení interiéru kostela by mělo být přizpůsobeno celkové atmosféře intimního setkání s Ježíšem. „Adorace během Nikodémových nocí není myšlena jako obvyklá adorace, během které si lidé třeba čtou duchovní četbu nebo dělají poznámky a k tomu potřebují světlo. Tma je jejím důležitým prvkem, a proto by měla být chráněna.“

Co se týká osvětlení u vchodu do kostela, mělo by být dostatečné k tomu, aby byla zachována bezpečnost příchodících, zároveň by ale nemělo být natolik intenzivní, že by narušovalo účel akce. „Je možné např. rozsvítit před kostelem a k tomu přidat ještě malé světlo v předsíni kostela,“ říká

z vlastní zkušenosti P. Wojciech Zubkowicz a připojuje ještě jednu praktickou radu: „Služba u vchodu do kostela může být dobrým pomocníkem pro návštěvníky. Je možné, třeba pomocí svíčky, označit místo, kde lze získat informace. Je ale potřeba dávat pozor, aby člověk, který bude tuto službu plnit, zachoval diskretnost, aby se nepletl u dveří, neoslovoval lidi, ale pomáhal jim jen tehdy, když se sami zeptají.“

Více o Nikodémově noci, včetně aktuálního seznamu kostelů, kde se jí lze zúčastnit, naleznete na www.nikodemovanoc.cz.

(pri)

„Abychom byli schopni milosrdenství, musíme nejprve naslouchat Božímu Slovu. To znamená obnovit hodnotu mlčení při rozjímání Slova, které nám je určeno. Takto lze rozjímat Boží milosrdenství a osvojovat si je jako vlastní životní styl.“

Papež František: *Misericordiae Vultus*, 13

Zveme všechny zájemce na víkendové exercicie Lectio Divina na téma Božího milosrdenství. Exercicie se budou konat v klášteře sester trapistek v Poličanech. Vedou otcové pallotini.

Termíny 23.–25. 9. 2016 (pá–ne); 27.–30. 10. 2016 (čt–ne).
Příhlášky a podrobné informace: kazanskisac@gmail.com,
mob. 739 002 737

www.pout.cz

Celý svět je jednou velikou farností

Společnost katolického apoštolátu, tak zní oficiální název sdružení,

kté v 19. století založil v Římě sv. Vincenc Pallotti. V současnosti působí na světě více než 2 300 pallotinů, kteří pracují ve 41 zemích světa. Je mezi nimi i Česká republika.

O činnosti pallotinů jsme si povídali s P. Slavomírem Peklanským SAC.

Co je hlavním posláním pallotinů?

Sv. Vincenc Pallotti chtěl být knězem, který nějakým způsobem spojí celý svět. V Římě bylo v jeho době, v první polovině 19. století, mnoho kněží, a on v důsledku toho neměl vlastní farnost. Pochopil tak, že jeho farností je celý svět. Začal se proto věnovat apoštolátu. Všude, kde bylo možné zapojit se nějakým způsobem do evangelizace, tam se zapojil.

Záhy pochopil, že pro takovýto úkol potřebuje spolupracovníky, a to nejen z řad kléru, nýbrž i laiků. Pochopil tak už v hlubokém 19. století to, co později potvrdil i II. vatikánský koncil, že totiž každý pokřtěný člověk nese odpovědnost za spásu svých bližních. Toto poznání by každého mělo vést k tomu, aby se nějakým způsobem v církvi angažoval. Za tímto účelem

Pallotinští novici se na své životní poslání pečlivě připravují. V praxi se pak uplatňují ve všech oblastech lidského života.

pak založil Unii katolického apoštolátu, což je těleso, které sdružuje jednotlivce a různá společenství, jež se cítí být nějakým způsobem k apoštolátu povoláni. Aby ovšem tato Unie dobře fungovala, potřebuje mít duchovní zázemí a právě tím se podle jeho plánů měla stát Společnost katolického apoštolátu – pallotini. Naším úkolem je tedy povzbuzovat věřící k apoštolátu, být takovým motorem evangelizace. Ve zkratce lze tedy říci, že naším posláním je oživovat víru, rozněcovat v lidech lásku k Bohu a k sobě navzájem a sjednocovat apoštolské úsilí věřících.

Jakým způsobem se pallotini dostali do České republiky?

Do České republiky jsme přišli z Polska v roce 2002 na pozvání tehdejšího pražského arcibiskupa, kardinála Miloslava Vlk. Byli jsme pozváni na jedno z nejvýznamnějších poutních míst v Česku, do Staré Boleslavi, abychom právě z tohoto duchovního centra za-

čali oživovat zdejší religiozitu. Zanedlouho poté jsme rozšířili své působení i na Moravu, kde jsme ve Fulneku otevřeli své druhé středisko. Když byl pak postaven kostel Božího milosrdenství ve Slavkovicích, přesídlili jsme sem, do farnosti Jámy, pod níž Slavkovice spadají, neboť úcta k Božímu milosrdenství je nedílnou součástí naší spirituality.

Jak konkrétně je úcta k Božímu milosrdenství spojena s řádem pallotinů?

Pallotinští profesori teologie se podíleli na tvorbě teologie Božího milosrdenství. Ve spolupráci s pallotiny se začala šířit ve světě úcta k Božímu milosrdenství jedním ze způsobů apoštolátu a apoštolát je, jak už jsem říkal, naším primárním posláním. I proto působí tolik pallotinů na misiích. Působíme ale i ve farnostech, nemocnicích, hospicích. Neexistuje žádná odvětví, do něhož by pallotini svým

působením nezasáhli. Pracují ve věznicích, v armádě i policii, jako profesori na vysokých školách a přitom šíří úctu k Božímu milosrdenství. Považujeme poselství Božího milosrdenství za aktuální poselství pro naši dobu, a protože chceme vyjít vstříc znamení doby, spojili jsme své působení s šířením tohoto poselství.

Pozorujete v české společnosti plody tohoto působení?

Jsem členem sekretariátu zabývajícího se šířením úcty k Božímu milosrdenství, a mám proto možnost jezdit po různých farnostech s přednáškami o Božím milosrdenství. Zaznamenal jsem tak několik případů, kdy lidé, kteří si mysleli, že už jsou dobrými křesťany, najednou objevili svou hříšnost a svou víru díky setkání s Božím milosrdenstvím výrazně prohloubili. To motivuje i mě samotného, když vidím, že tato práce má smysl.

Kolik pallotinů v České republice působí?

Celkem nás zde působí sedm – dva ve Fulneku, zbylých pět pak zde na Žďársku. Národnostně jsme tvořeni pěti Poláky, jedním Slovákem a také jedním Čechem.

Jakým způsobem vám zde pomáhají laici?

Spolupracují s námi ve farnostech, ale také při organizování poutí k Božímu milosrdenství. Je to velmi účinná a konkrétní pomoc. Tam, kde cítí, že mohou být užiteční, tak se angažují. Třeba náš časopis Apoštol je z velké míry jejich dílem.

Co přivedlo k pallotinům vás osobně?

Pocházím ze Slovenska, ze Spišské Nové Vsi, a v naší farnosti pallotini působili. Oslovil mě způsob jejich života, a tak jsem se rozhodl k nim přidat. Pro vstup k pallotinům jsem se rozhodl hned po maturitě, v roce 2002.

JÍŘÍ PRINZ

První Čech ve službách pallotinů

Vůbec prvním českým pallotinem je P. Jan David

SAC z Lukavce u Fulneku. Jaká byla jeho cesta do řádu?

Narodil jsem se v roce 1984 do rodiny s celkem šesti dětmi – mám čtyři sestry a jednoho bratra. Každý z nás hraje na nějaký hudební nástroj a rád zpívá, takže doma bylo vždycky veselo. Když mi byly čtyři roky, dostal jsem od řeholních sester speciálně pro mě ušitou albu, abych začal sloužit u oltáře. S radostí a velkým zápletem jsem začal plnit svůj nový úkol. Ale asi jsem nebyl nejhodnějším ministrantem. Pamatuji si, že kněží museli uklidňovat můj smích nebo mě kamarád musel po kázání budit. Ale vždy jsem velmi

rád ministroval a mše svatá pro mě byla něčím výjimečným.

Pamatuji si, bylo to v mých učňovských letech, jak mě jednou při zpovědi zaskočil kněz otázkou: „Nepomyslel jsi někdy na to, že by ses stal knězem?“ Ta otázka se později vracela, ale já jsem ten hlas v sobě umlčoval. Přece nemáš ani maturitu a máš velmi rád holky, a vůbec – to jiní by měli jít, a ne já. Před ukončením učiliště jsem cítil, že chci ještě studovat. Nakonec jsem byl přijat na konzervatoř – obor trubka.

Když jsem byl ve čtvrtém ročníku na konzervatoři, do mé farnosti přišli z Polska otcové pallotini. V té době jsem při každé eucharistii cítil něco, co mi neustále říkalo, že mé místo je u oltáře. Říkal jsem si tehdy: „Pane Bože, já nechci, proč já, proč teď?“ Myslel jsem, že mě to přejde, ale jednoho dne jsem pochopil, že musím Bohu odpovědět. Mohu Pánu Bohu říci ne? Určitě můžu, ale já jsem se rozhodl celým svým „já“ říci ano. A tehdy jsem pocítil úžasný pokoj v srdci a radost. Zdroj: www.pallotini.cz

Tvoříme společně prostor Božímu milosrdenství

Draží přátelé,

po několika letech od žehnání slavkovického kostela a po zkušenostech s poutí a poutníky v nás stále víc zrál přesvědčení, že by bylo dobré rozšířit ve Slavkovicích prostor pro setkávání poutníků s Božím milosrdenstvím. S ohledem na všechny možné plány do budoucna se jako rozumné zdálo vytvořit nad kostelem ve Slavkovicích pódium, u kterého by bylo možné sloužit mše svaté o větších poutích, a také dům se zázemím pro poutníky a pallotiny.

Čas běžel a my jsme se snažili naslouchat Bohu a zároveň hledat to nejlepší řešení a nějak tyto plány konkretizovat. Jedním prvkem, který nás zpomaloval, bylo pódium. Někdy se stane, že to, co je na začátku problémem, je nakonec důkazem, že jdeme správnou cestou. Tak tomu bylo i tentokrát. Hledali jsme symbol, který by měl být ústředním motivem pódia. V předvečer slavnosti sv. Václava v roce 2014 přišla myšlenka, že by to mělo být dveře.

Když jsme přišli do Staré Boleslavi, viděli jsme v bazilice sv. Václava vyobrazení okamžiku, kdy byl u dveří kostela sv. Kosmy a Damiána zabit sv. Václav. Nyní se nám zdálo, že v určitém slova smyslu se čas jaksi zastavil a tento obraz velmi dobře zobrazuje vztah církve a národa. Dva bratři se stále setkávají přede dveřmi kostela, v atmosféře nedorozumění a předsudků. Je potřeba, aby se tyto dveře staly dveřmi milosrdenství.

Zároveň obraz dveří krásně spojuje to, co Pán Ježíš říká v evangeliu o sobě – že on je dveřmi, skrze které můžeme jít k Otci. A také to, co v Deníčku píše sv. Faustyna o dveřích milosrdenství a o tom, že tyto dveře Pán Ježíš otevírá dokořán, než přijde jako spravedlivý soudce. Nenašli jsme lepší symbol, který by spojoval tolik úrovní,

Při velkých poutích do Slavkovic zaplní zástupy věřících rozlehlé pláň nad kostelem Božího milosrdenství.

proto jsme začali pracovat nad projektem pódia, jehož součástí by byla brána a dveře milosrdenství.

Nevěděli jsme, že v této době už Svatý otec František nosil ve svém srdci myšlenku vyhlásit Svatý rok milosrdenství a dovolil, aby se po celém světě otevřely Svaté brány. Když se toto jeho přání zveřejnilo, bylo to pro nás potvrzením, že bychom touto cestou

měli jít dál. Původně jsme doufali, že se vše podaří projednat s úřady tak, že během mimořádné Pouti k Božímu milosrdenství 11. června 2016 bude možné požehnat základní kámen a zveřejnit konkretizovanou myšlenku stavby nahoře nad kostelem ve Slavkovicích.

Z několika důvodů se tak ale nestalo, což vnímáme také jako Boží vedení, kterému ne vždy rozumíme, ale které

je pro nás vždy dobré. Určitě Bůh cestu ukáže. Zatím, s požehnáním otce biskupa Vojtěcha Cikrleho, chceme od Svatého roku milosrdenství zvláštním způsobem propagovat Centrum Božího milosrdenství ve Slavkovicích, nabízet pastorační projekty Centra a hlavně zvát ke spolupráci všechny ctitele Božího milosrdenství.

Otcové pallotini

Zveme Vás proto k šíření poselství o Božím milosrdenství společně s námi. Povzbuzujte v důvěře k Bohu a staňte se šířiteli úcty k Božímu milosrdenství ve svém okolí. Můžeme vám poslat obrázky, materiály o Božím milosrdenství, archivní čísla „Apoštola“. Zavolejte: 566 502 850, 774 521 531 nebo napište na: objednavky@apostol.cz.

Dílo a projekty Centra Božího milosrdenství můžete podpořit:

- svou modlitbou;
- osobní obětí;
- finančním darem na účet č. 3300287/0100.

www.slavkovice.cz

**Společnost
katolického
apoštolátu**

PALLOTINI

Pokud bys chtěl společně s námi sloužit Panu a lidem jako kněz nebo bratr pallotin, kontaktuj nás!

Otcové pallotini, Jámy 71,
592 32 tel. 733 741 850,
733 741 860

e-mail:
mojepovolani@pallotini.cz

www.pallotini.cz

Obrázky Božího milosrdenství

Pro ctitele Božího milosrdenství jsme připravili vyobrazení milosrdného Ježíše v několika provedeních.

Fotoobraz na plátně napnutý na dřevěném rámu:	Plakát
80x120 . . . 1 299 Kč	A3 . . . 49 Kč
70x100 . . . 999 Kč	A2 . . . 199 Kč
40x60 . . . 599 Kč	
30x40 . . . 499 Kč	Pohlednice
20x30 . . . 399 Kč	A5 . . . 10 Kč
	A5 . . . 19 Kč

Objednávejte na www.CDSM.cz

Ceny jsou bez dopravy, zasíláme na dobírku za 130 Kč.

Centrum digitálních služeb MNO

Jateční 682/5, 400 01 Ústí nad Labem, telefon: +420 733 774 291, +420 474 720 154, e-mail: info@cdsm.cz
provozovní doba po-pá 7.30-17.00 hod.

KONGREGACE SESTER MATKY BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Naším posláním je:

HLÁSAT BOŽÍ MILOSRDENSTVÍ ČINEM

– pracujeme dle možností se sociálně znevýhodněnými osobami.

SLOVEM – vedeme duchovní obnovy, přednášíme.

MODLITBOU – vyprošujeme Boží milosrdenství pro celý svět i pro vás.

Štefánikova 952
544 01 Dvůr Králové nad Labem
E-mail: kmbm@seznam.cz
Tel.: 733 611 504

www.kmbm.cz